

A kerékpárvizsga letétele egy kicsit másképp

Szöveg: **Teodora Ošljaj**, Puconci Általános Iskola, Szlovénia

Szlovéniában a kerékpárvizsgát az általános iskola negyedik vagy ötödik osztályában teszik le a tanulók. A Covid-19-cel kapcsolatos vészhelyzet miatt a kerékpárvizsga az előző tanévben egy kicsit másképp zajlott, ezért ebben a cikkben leírom, hogyan tudtuk a távoktatás ellenére is a legjobb felkészülést és a legjobb vizsgát biztosítani. A legjobbat azért, mert ez minden tanuló részéről rengeteg extra munkával járt, és a szülők is sokat segítettek benne. Nélkülük a felkészülés és a vizsga sem valósulhatott volna meg.

A Puconci Általános Iskola 5. osztályában tanítok, és már sok éve készítek fel tanulókat a kerékpárvizsgára is. A vizsgát az elmúlt tanévben is le kellett tenni, amikor az egészségügyi vészhelyzet miatt távoktatásban zajlott a munka. Mivel nem tudtuk, hogy mennyi ideig leszünk otthon, a kerékpárvizsgára való felkészülésre és lebonyolítására egy más módszert kellett kitalálnunk.

A felkészülésünk elméleti és gyakorlati részből áll. Az elméleti részben megismerkedünk a kerékpár történetével, a kerékpáros felszerelésével, az útfelületekkel, a közlekedési táblákkal, a balra és jobbra kanyarodás szabályaival, ezt pedig gyakorlati kerékpározás egészíti ki. Az anyagot különböző tanórák keretében tárgyaljuk, beilleszthető a természetismeret, a társadalomismeret és az osztályfőnöki órák keretébe is. A vizsgára általában különböző alkalmazásokkal az iskolában készülünk fel, ahol az elméleti tudást interaktív feladatokkal szilárdítjuk meg. Az elmélet elsajátítása után felkészülünk a gyakorlati részre. Ennek során a tanulóknak egy ügyességi pályát kell teljesíteniük, melynek keretében akadályok között kell szlalomozniuk, különböző akadályokon és akadályok között kell megtartaniuk az egyensúlyukat, illetve a vizsga közúti közlekedést is tartalmaz. Ennek kivitelezése azonban az előző tanévben ellehetetlenült, hiszen a Covid-19-világjárvány mindent megváltoztatott.

Mivel az órákat távoktatás keretében tartottuk meg, és nem tudtam, hogy mennyi ideig leszünk otthon, azt sem tudtam, hogy a felkészülés és maga a kerékpárvizsga egyáltalán kivitelezhető lesz-e. Sokáig gondolkodtam rajta, aztán úgy döntöttem, hogy az idej kerékpárvizsga különleges lesz. Ha már otthon kellett maradnunk, ezeket a tevékenységeket is távoktatás keretében végezzük el, és a legjobbat hozzuk ki belőlük.

Készítettem egy munkalapot, melynek segítségével a tanulóktól megtudtam, hogy van-e kerékpárjuk,

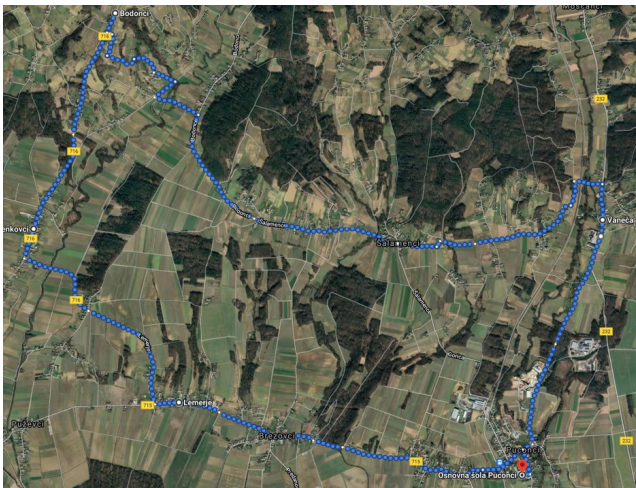

hányszor kerékpároznak, milyen a felszerelésük kerékpározás közben, melyik volt a leghosszabb táv, amit kerékpárral tettek meg, és milyen problémákkal szembesülnek kerékpározás közben.

Amikor a tanulók megoldották a feladatlapokat, áttekinttem az összes választ, és nagyon meglepődtem. A legtöbben azt választották, hogy nem sokat kerékpároznak, nem használnak bukósisakot, amikor otthon tekernek, és a legnagyobb problémát számukra a dombok leküzdése okozza, hiszen dombos területen laknak. Azonban örömmel láttam, hogy néhány tanuló már volt a családjával kerékpártúrán.

A válaszok áttekintése után úgy döntöttem, hogy még több gyakorlattal egészítem ki az elméleti tudnivalókat, ehhez pedig a szülők segítségét kérem. A szülői értekezleten bemutattam a tervemet, és minden szülő beleegyezett, hogy segít.

A távoktatás minden hetében egy-egy elméleti tananyagot dolgoztunk fel. Először a kerékpár történetét vizsgáltuk meg – ebben a számítógép nagy segítségnek bizonyult. A tanulók először a világhálón böngésztek, majd minden tanuló készített egy gondolati ábrát, amelyet a közös találkozóikon mutatott be. Mindegyik téma kapcsán interaktív anyagot is készítettem, amelyet át kellett nézniük és meg kellett oldaniuk. Minden tevékenységet egy-egy fényképpel illusztráltak. Minden témakörhöz más-más típusú feladatokat készítettem, hogy az elmélet elsajátítása szórakoztatóbb legyen.

Mivel október közepétől kezdve távoktatás keretében folyt a munka, a számítógép használata eleinte elég nagy problémát okozott, azonban a számítógép-ismeret és -használat minden egyes tanórával javult. A kerékpár történetéről, a közlekedési jelzőtáblákról, a kanyarodási szabályokról és a kerékpáros felszereléséről szóló fejezetek megtárgyalása után a tananyagblokkot elméleti vizsgával zártuk. Az elméleti részt minden tanuló sikeresen teljesítette.

Ezután következett a gyakorlati rész. A távolsági tevékenységi napok keretében zajló sportnapba a kerékpárvizsga gyakorlati részére való felkészülést is beiktattam. A testneveléstanár segítségével készítettem egy videót az ügyességi pálya egyes elemeiről, így a tanulók ezeket az elemeket otthon is gyakorolhatták. A tanulók és a szülők viszonylag jól feltalálták magukat, és érdekes ügyességi pályákat alakítottak ki maguknak. Néhány tanuló még videót is küldött arról, hogy milyen sikeres az otthoni ügyességi pálya teljesítésében.

Mivel a kerékpárvizsga a közútra és a közúti közlekedésre is kiterjed, ezért a tanulók azt a feladatot kapták, hogy szüleik kíséretében kerékpározzanak el a házuktól a szomszédos faluba, és figyeljék meg a közlekedési táblákat. Mindegyikük felnőtt kíséretében indult útnak, hiszen még nem kerékpározhattak egyedül.

Mielőtt útnak indultak volna, minden tanuló kapott egy térképet az általa megteendő útvonalról. A próbaút után a tanulók a szüleik segítségével berajzoltak minden olyan veszélyt, szabálytalanságot vagy nehezebben járható szakaszt, amelyet útközben észleltek vagy tapasztaltak. A túrák után csoportokat alakítottam ki, melyek keretében a tanulók megvitatták, hogy mindannyian egyetértenek-e osztálytársaik ugyanazon az útvonalon tett megfigyeléseivel.

Időközben a járványügyi helyzet javult, és visszatérhettünk az iskolába. A tanulóknak mindent, amit otthon készítettek, magukkal kellett hozniuk, majd az osztályteremben mindent újra átnéztünk és megbeszéltünk. Ezután átismételtük az elméletet, és elkezdtünk gyakorolni az ügyességi pályán. A tanulók már ismerték a hazai pálya akadályait és veszélyeit, így nem ütköztek problémákba. Az ügyességi pályát mindannyian elsősre sikeresen teljesítették.

A kerékpáros igazolvány megszerzéséhez a vizsga gyakorlati közúti közlekedési részét is el kellett végezni. Ehhez minden évben egy kedves rendőrnő segítségét kérem, hogy mindnyájan biztonságban érezzük magunkat.

A vizsga előtt a tanulókat külön figyelmeztettem a felszerelés, különösen a bukósisak fontosságára, mivel nem szívesen használják, és gyakran nem megfelelő – túl kicsi vagy túl nagy – kerékpárral közlekednek.

Mielőtt felültünk a kerékpárra, ellenőriztük, hogy kifogástalan állapotban van-e, megfelelő méretű-e, és hogy minden diák visel-e bukósisakot. Amikor az ellenőrzés megtörtént, és nem találtunk szabálytalanságot, minden tanuló megkapta a BIZTONSÁGOS KERÉKPÁR matricát.

Miután néhányszor már kerékpározunk közúton, felkészültünk az önálló közlekedésre. Az önálló közlekedést is minden tanuló sikeresen teljesítette, így a vizsga véget ért.

Mivel egy olyan gyönyörű tájon élünk, ahol a kerékpározás egyre népszerűbb, az az ötletünk támadt, hogy készítünk egy kerékpáros útvonaltérképet, amelyen jelöljük, milyen veszélyekkel kell számolniuk a kerékpárosoknak az egyes útszakaszokon.

Először is megrajzoltuk a településünk térképét, amelyen berajzoltuk azokat az útvonalakat, amelyeket a tanulóknak a szüleik segítségével meg kellett tenniük. Ezután minden utat részletesen megjelöltünk a tanulók által kitalált és jelmagyarázatban feltüntetett jelekkel: veszélyes emelkedő, veszélyes lejtő, veszélyes kereszteződés, kerékpáros megálló, traktorok az úton. Szerettük volna, hogy a térképünk ne csak egy plakát legyen az osztályteremben, ezért az egyik tanuló javaslatára szórólapot készítettünk. Hogy a szórólapot még érdekesebbé és hasznosabbá tegyük, továbbfejlesztettük. Különböző túraútvonalakat választottunk ki, felhívva a kerékpárosok figyelmét a veszélyekre. A községünk nagyon szép, ezért számos látnivalót is feltüntettünk, amelyek mellett az adott kerékpárút elhalad. A tanulók mindegyik látnivalót lerajzolták, és írtak róla néhány általuk ismert vagy a világháló segítségével feltárt érdekességet. A brosúra kinyomtatásában a számítástechnika-tanárunk volt segítségünkre. A kiadvány címe: *Kerékpárutak Puconcíban; Szépségek és veszélyek*. Miután a brosúrák elkészültek, mindenki hazavitt belőlük néhányat, és szétosztotta őket a rokonai között; a fogadtatásuk nagyon jó volt.

Az előző tanév igazán különleges volt, nemkülönben a kerékpárvizsga is. A tanulók nagyon örültek, hogy a körülmények ellenére leteheték a vizsgát, emellett pedig sok új dolgot tapasztalhattak meg.

Amikor az iskola folyosóján találkozunk, szívesen mesélik, hogy a „mi” útvonalainkon kerékpároztak, és nagyon élveztek.

Ilyenkor jó érzéssel tölt el, és örülök, hogy a tanulók ugyan más módon, de le tudtak vizsgázni – erre pedig valószínűleg egész életükben emlékezni fognak.